

[Starcke.]

Jeg vil derfor paa min Gruppes Vegne have Lov til paa det bestemteste at advare imod, at man prøver at forlade dette, som har været det oprindelige Grundlag.

I øvrigt vil ogsaa jeg meget anbefale, at Lovforslaget henvises til videre Udformning og Behandling i et Udvalg, og vil derfor vente med at tage endelig Stilling til det.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget i dets Helhed, og skal saa over for enkelte af de ærede Ordførere fremsætte nogle faa Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen var inde paa Spørgsmaalet om, hvorfor man ikke fra Udvalgets eller fra Ministeriets Side havde nøjedes med at beskæftige sig med den økonomiske Side af Sagen. Jeg vil deroverfor sige, at det, der her er Tale om, er jo at føre et meget betydeligt Beløb fra Staten over til Kommunerne, og det maa da være rimeligt, at man fra Statens Side har et vist Indseende med Tingenes Gang derude. Derfor maatte man, samtidig med at man gennemførte de økonomiske Foranstaltninger, tillige gennemføre de Bestemmelser, som er indeholdt i Kapitel I, hvori der gives Regler for Sygehusenes Oprettelse, Indretning, Samarbejde o. s. v. Men dette var ikke nok. Der maatte yderligere Regler til, nemlig de, der er indeholdt i Kapitel III, hvori det fastsættes, at der skal oprettes et Sygehusraad, og at dette Sygehusraad skal varetage Opgaver, som Staten maa være yderst interesseret i bliver varetaget paa fornuftig Maade; jeg nævner her blot som Eksempler en hensigtsmæssig og fuld Udnyttelse af det enkelte Sygehus, endvidere Samvirke mellem Sygehusene og endelig Udnyttelse af Sygehusene ud over de kommunale Grænser.

Alt dette mener jeg det er nødvendigt at gennemføre, og derfor kan man ikke nøjes med at foreslaa, at der ydes saa og saa meget i økonomisk Støtte; man maa tillige sikre sig et vist Indseende med Tingene.

Saa er der endelig — hvad det ærede Medlem Hr. Carl Petersen ogsaa var inde paa — Spørgsmaalet om Fordelingen af de ca. 35 Mill. Kr., der bliver Tale om. Det ærede Medlem mente, at en Fordeling efter Indbyggerantallet var daarlig. Jeg maa dog dertil sige, at det er en Fordelingsmaade, som det ærede Medlems Parti i sin Tid anvendte, da man gennemførte Udligningsloven i 1937. Det ærede Medlem er bange for, at en saadan

Fordeling medfører, at alle faar lige meget, baade de, der intet laver, intet ordentligt Sygehusvæsen har, og de, der har det hele fuldt udbygget. Maa jeg ikke, som Situationen ligger i Dag, spørge, hvem det er, hvilke Byer, hvilke Amter der ingenting har lavet. Det er mit bestemte Indtryk, at man netop paa dette Omraade alle Vegne har lavet overordentlig meget, har truffet endogsaa meget vidtgaaende Foranstaltninger. Det, der er Tale om her, og det, man har tænkt sig fra først af, naar man gav Tilskuddet pr. Indbygger, var dette, at man vilde give alle et vist Grundtilskud til Dækning af det, man kan kalde de mest nødvendige Udgifter, og at man saa i nogen Grad lod de enkelte Amter eller Bykommuner betale det, som ikke kan siges at være absolut nødvendigt. Jeg maa stadig være af den Opfattelse, at det er rimeligt at lægge den væsentligste Del af Tilskuddet paa Indbyggerantallet, og jeg har for min Part ikke været helt glad ved at overføre Halvdelen paa Sygedagene. Jeg er bange for, det medfører, at man paa sine Steder ikke er alt for nøjeregnende med, hvor længe man har Patienterne, at man ikke udskriver dem hurtigt nok.

Jeg vil finde det helt urimeligt, om man gik over til at give Tilskud pr. Seng, idet det meget vel kan tænkes — og jeg ved et Tilfælde, hvor det er sket —, at man faktisk har overdimensioneret det hele, har faaet oprettet for mange Sygehuse. Det er nemlig Sagen, at man adskillige Steder baade har centraliseret og decentraliseret. Jeg kender Amter, hvor man har oprettet et meget stort Centralsygehus, samtidig med at man i udstrakt Grad har udvidet de smaa bestaaende Sygehuse, og det har medført, at man har haft ledige Senge staaende. Man er med andre Ord gaaet for vidt. Men det kan da ikke være Meningen, at Staten eller det offentlige eller overhovedet en anden Myndighed end Kommunerne selv skal betale Omkostningerne derved. Jeg mener heller ikke, det vilde være rigtigt at tage Forrentning og Afdrag paa Bygninger og Inventar med, idet man ogsaa her er ude for det — det tvivler jeg ikke om —, at der er Kommuner, der godt kunde have sparet noget mere, end de har gjort, som med andre Ord har paadraget sig større Forrentnings- og Afskrivningsbyrder end i og for sig nødvendigt; men disse Byrder maa Kommunerne selv tage.

Jeg forstaar paa forskellige Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Carl Petersen og andre ærede Medlemmer, at man ønsker Lovforslaget i Udvalg. Det kan jeg